

Halld a fák üzenetét

Magból lettem, kicsíráztam,
lelkem feléd megnyitottam.
Igyekeztem szépen élni,
neked mindig megfelelni;
csemeteként egyenesen
törtem fel az ég felé,
belőlem ne lehessen
haszontalan nyesedék.
Tavaszonként büszkén hordtam
fényesedő koronám,
s készséggel árnyékoltam
annak, Ki behúzódott alám.
Minden évszak öltöztetett
sok mindent kaptam én,
igyekeztem köszönetem
kifejezni e védelemért.
Igen, védtek engem sokan
s figyelték ők is boldogan,
Hogy állok egyenesen
immár csemetéim körében.
Tanításom megfogadták
Nem bántják már a fát,
hiszen közös bolygónk a Föld
és csak együtt építhetjük a jövőt.